

**СПРАВА «МОРОЗОВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF MOROZOV AND OTHERS v. UKRAINE)**

(Заява № 2318/07 та 3 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 08 березня 2018 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на надмірну тривалість цивільних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Європейський суд дійшов висновку, що тривалість проваджень у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами.

У заявах №2318/07 та № 65272/12 заявники скаржились також за іншими статтями Конвенції на невиконання рішень національних судів. Європейський суд вирішив, що ця частина заяв є продовженням рішення у справі «Бурмич та інші проти України» та має розглядатися згідно з передбаченою у ньому процедурою. Тобто вони мають бути вилучені з реєстру та передані Комітету міністрів Ради Європи з метою їх вирішення в рамках вжиття заходів загального характеру на виконання пілотного рішення у справі «Юрій Миколайович Іванов проти України» (Yuriy Nikolayevich Ivanov v. Ukraine) (заява № 40450/04, від 15 жовтня 2009 року).

Крім того, у заяві № 2318/07 заявник також скаржився за іншими статтями Конвенції. Проте з огляду на всі наявні документи Європейський суд визнав ці скарги неприйнятними та відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Вирішує вилучити з реєстру справ Суду частину заяв № 2318/07 та № 65272/12 щодо невиконання або тривалого виконання рішень національних судів відповідно до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції та передати їх Комітету міністрів Ради Європи з метою їх вирішення в рамках вжиття заходів загального характеру на виконання зазначеного вище пілотного рішення у справі Іванов.

3. Оголошує прийнятними скарги щодо надмірної тривалості цивільних проваджень та відсутності у національному законодавстві будь-якого ефективного засобу юридичного захисту (див. перелік у додатку), а решту скарг у заяві № 2318/07 – неприйнятними;

4. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень;

5. Постановляє, що

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального

банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсотки
ві пункти.»